

ved det sidste Trin, Formuer paa 1 Million eller derover, betales der en Afgift af 2,90 pro mille. Efter den nugældende Lov betales den højeste Sats, 1,25 pro mille, af Formuer paa 200,000 Kr. eller derover, medens det nu foreslaas, at der af Formuer paa 200,000 Kr. skal betales 2,20 pro mille. Af Formuer mellem 100,000 Kr. og 200,000 Kr. skal der betales 1,85 pro mille, saa at dette Forhold alligevel vil betyde en mindre Forhøjelse, fordi man først tager den store Forhøjelse ved Formuer paa over 1 Million. Jeg vil minde om, at ogsaa her har Folketinget vedtaget langt større Sats, end der findes i den gældende Lov. I det Lovforslag, som blev vedtaget her i Tinget den 2. Marts 1912, og som den daværende Finansminister altsaa stod inde for, gik man op til 1,90 pro mille for Formuer paa over 100,000 Kr., dog saaledes, at der var en Rateskala, saa at der af de første 150,000 Kr. kun skulde betales 155 Kr. 50 Øre og 1,90 pro mille af Resten. Den Forhøjelse, der vil blive for Formuer paa f. Eks. 1 Million, vil være 1,65 pro mille, saa at den, der lige ejer 1 Million, vil komme til at betale 1,650 Kr. mere om Aaret i Formueskat, end han hidtil har gjort, og den, der ejer 5 Millioner, hvis man kan regne med saa store Tal, vil altsaa komme til at betale 5 Gange dette Beløb, over 8,000 Kr. mere om Aaret. Denne Forhøjelse af 1,65 pro mille er altsaa den højeste, der naas til, idet Skalaen ikke stiger for Formuer over 1 Million. Det er for øvrigt ikke værd at fordybe sig i disse Tal, man maa hellere læse dem end høre dem nævnt Gang efter Gang.

Den beregnede Merindtægt af denne Formueskat vil være i alt 2,337,000 Kr., men da denne Beregning hviler paa Oplysninger fra Skatteaaret 1909—10, kan man forhøje Beløbet med 7 pCt., saa at der altsaa vil indkomme $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er de mest velstaaende, der vil komme til at betale denne forøgede Formueskat, idet de omtrent 12,600 Personer, som findes i de Grupper, der omfatter Formuer fra 50,000 Kr. til 500,000 Kr., og som i alt har en Formue af 1,400 Millioner Kroner, vil bidrage til Forøgelsen med 800,000 Kr., altsaa ikke noget særdeles stort Beløb, regnet gennemsnitlig for hver Enkeltmand. Den Gruppe, som omfatter de rigeste her i Landet, omtrent 600 Personer, som tilsammen ejer 840 Millioner, altsaa mer end Halvdelen af, hvad de 12,600 ejer, vil bidrage til den forøgede Formueskat med et Beløb af 1,300,000 Kr., i Forvejen

betaler de 1 Mill. Kr., saa at de altsaa i alt vil komme til at betale 2,300,000 Kr., og jeg tør jo nok paa Forhaand sige, at disse Personer ikke vil være meget fornøjede ved denne Forhøjelse. Hvis man sætter den i Øjeblikket skattepligtige Formue her i Landet til 5,000 Mill. Kr., ejer disse 600 Personer $\frac{1}{6}$ af den samlede skattepligtige Formue, medens de vil komme til at betale omtrent $\frac{1}{4}$ af Skatten heraf. Dette synes mig i og for sig ikke uretfærdigt. Det er muligt, at man ikke under andre Forhold vilde gaa saa vidt, skønt Folketinget tidligere er gaaet meget videre, end man i Øjeblikket er stillet med den nugældende Lov. Man har altsaa haft Forslag her i Folketinget, der er gaaet langt videre, men jeg ser godt, at man skærer ret dybt. Men hvis man spørger, om disse 600 Personer ikke bør og kan betale denne forøgede Skat, og man tænker paa, hvor mange der ikke er i Stand til at betale forøget Skat, og som man maa fritage ved at lægge Skatten paa de bedst stillede, kan jeg ikke værgen mig imod den Forestilling, at det i dette Øjeblik er ret rimeligt, at vi tager Skatten der. Forholdet er altsaa det, at denne Forøgelse af Formueskatten vel gaar ret dybt ned, men at paa den anden Side den store Byrde ved den kommer til at ligge paa de velstillede.

I øvrigt er der kun gjort een Ændring i den gældende Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, nemlig den, at den ene Procent, som Udlændinge, der har Ejendom her i Landet, og udenlandske Selskaber betaler, forhøjes til to Procent, hvilket synes rimeligt, naar man overhovedet gaar til en Forhøjelse. Ellers er der ingen Ændring gjort, fordi, som jeg sagde før, Meningen ingenlunde er at komme til et Gennemsyn og en Ændring af den gældende Lov, men kun at skaffe en forøget Indtægt for Staten. Det, man mest har været inde paa, er, at man maaske ved denne Lejlighed kunde have faaet en anden Form for Selvangivelse af Formue. Men ogsaa dette Spørgsmaal, som i Virkeligheden er ret indviklet, og som for Resten Finansministeriet har beskæftiget sig med, har jeg afvist for ikke at faa Sagen — jeg vil ikke sige forplumret, men i alt Fald forstyrret af Betragtninger af en hel anden Art, her, hvor det kun drejer sig om det finansielle. Jeg henviser i øvrigt til Anmærkningerne, hvor man vil finde nøjagtigt angivet, hvad hvert af de forskellige Skattetrin vil give i forholdet Indtægt, og hvorledes Forholdet mel-